

SÜNGÜ,

SAĞLAM
YÖN

CBH

2. Baskı

Her Őeye rağmen muhakkak bir nura doğru yürümekteyiz. Bende bu imanı yaşatan kuvvet, yalnız aziz memleket ve milletim hakkındaki muhabbetim değil, bu günün karanlıkları, ahlaksızlıkları, şarlatalanlıkları içinde, sırf vatan ve hakikat aşkıyla ziya(ışık) serpmeye ve aramaya çalışan bir gençlik gördüğüm dendir.

Mustafa Kemal Atatürk

GİRİş

Burada yapılacak eleştiriler kimseyi yermek, aşağılamak maksadıyla yapılmayacak. Eleştirilen düşünceler arasında sizin de düşünceleriniz olabilir. Niyetimiz akıl fırtınası yapıp zihinlerimizi bilemek. Nasıl bir kılıç bilenirken ucundaki bazı parçaları kaybedip sivriliyorsa, aynısı fikirler için de geçerlidir. Bilendikçe tartışıkça sökölmesi gereken bölümleri sökölür ve fikirlerimiz bilenir ve kesinleşir. şimdi konuya girelim. Eğer bir hükümet, kabul edilemez rezilliklerine rağmen gücünü koruyabiliyorsa bir kaç ihtimal vardır.

- Yöneticiler halk tarafından seçilmiyordur, seçim yoktur.
- Muhalefet meziyetsizdir, yahut hükümet olma arzusu yoktur.
- Toplum cahil kalmıştır. Muhalefetin samimiyetine rağmen gerçeği görmemektedir.

şimdi sırasıyla bu seçenekleri ele alalım, interaktif bir şekilde ilerleyelim. İlk ihtimale baktığımız zaman bunun Türkiye için geçerli olmadığı kesin, ancak bazı insanlar “Seçimlerde hile yapılıyor, oy alıyorlar bu sayede kazanıyorlar.” gibi düşüncelere sahip olabilir. O yüzden direkt bu ihtimali es geçmek yerine biraz irdeleyelim. Çünkü seçimlerle alakalı bir sorun varsa bu doğal olarak ilk ihtimale girer.

En büyük savaş cahilliğe karşı yapılan savaştır.

Mustafa Kemal Atatürk

Gerçekten seçimlere müdahil oluyor olma ihtimalleri söz konusu ancak bu seçimi ne ölçüde etkileyebilir? Şöyle düşünelim, toplumun çoğu artık hükümetin karşısında bir konuma geçmiş olsun. Bu durumda artan farkındalık yalnızca seçim sonuçlarına değil anket sonuçlarına ve sokak röportajlarına da yansiyacaktır. Ancak bu farkındalık tam anlamıyla şuan ne anketlere ne de sokak röportajlarına yansımamakta. Kimi taraflı anket şirketleri AKP'nin oylarını daha yüksek gösteriyor olabilir, ancak hepsi değil. Uzun yıllardır sağlıklı veriler paylaştığı bilinen anket şirketleri de benzer veriler paylaşıyor. Taraflı şirketler muhalefeti 10 gösteriyorsa, daha doğru veriler paylaştan şirketler 12-13 gösteriyor. Bugünlerde AKP'nin oylarının eridiğini tahmin etmek zor değil, özellikle yaşadığımız ekonomik kriz bu erimeyi hızlandırıyor olacak ki tüm anket sonuçlarına bu erime yansıyor. Ayrıca sokak röportajlarında da AKP'li seçmen görmüyor değiliz. Birçok AKP'li seçmenin kendi fikrini söylemekte çekimser olduğunu da unutmamak gerekir. Yani bu durumda sorun seçimlerin usulünde olamaz, sorun hala başka bir yerde. Ki AKP 22 yıldır hükümet, bunca zamandır oy çalarak galip çıkıyorsa sorun oy çalmasından çok bunca zaman oy çalabilmesidir.

Diğer konulara gelirsek, muhalefetin meziyetsiz oluşu ve hükümet olmayı istememesi büyük bir iddiadır. “Bunun gerçek olma ihtimali çok düşük, komplo teorisi.” deyip geçmemek gerekir. Nitekim dışarıdan bakınca böyle bir hükümetin 22 yıl iktidar olabilmesi daha da düşük bir ihtimal. Çözüm Süreci'nden Ergenekon'a, sayısız telafisi olmayan iğrençliklere bulaşmış bir hükümet 22 yıl hükümet olamamalı. Ancak işte, oluyor. O zaman sorunun muhalefette olma ihtimalini de tartışmamız gerekir. Özellikle ana muhalefet partisinin yani CHP'nin bazı politikaları ve söylemleri bizi bu konuda tartışmaya itiyor, itmeli de. “Bunları tartışırsak hükümet kazanır.” demeyin çünkü 22 yıldır zaten kazanıyorlar.

Cumhuriyet'i, onun icaplarını yüksek sesle anlatınız.
Cumhuriyet prensiplerini sevdiniz. Bunu kalplere
yerleştirmek için hiçbir fırsatı ihmal etmeyiniz.

Mustafa Kemal Atatürk

AKP seçmeninin yıllardan beri hep tekrar ettiği bazı sözler
vardır. Örneğin;

- Türbanlı bacılarımızı okullara almadılar!
- Rakı içerek devlet yönetilmez!
- Teröristlere oy vermeyiz! Hainler!

Peki şimdi düşünelim, karşımızda böyle düşünen bir halk
kitlesi var. Ne yapılmalı? Ne yapılıdan ziyade ne yapmamak lazım
bunu tespit edelim. Bu sayede yapılması gerekeni daha iyi tespit
edebiliriz. Örneğin şunları yapmamakta fayda var:

“CHP döneminde büyük rakı 140 lira olacak”

Özgür Özel

<https://www.sozcu.com.tr/ozgur-ozel-den-raki-hesabi-p84685>

“Selehattin Demirtaş’a selam olsun!”

Özgür Özel

<https://www.youtube.com/watch?v=nUVSJRYWUWI>

“Bizim sınırimızda başkası olacağına **PYD** olsun, hiçbir sakıncası yok.”

Muharrem Erkek (Çanakkale Belediye Başkanı)

<https://www.youtube.com/watch?v=wisIjea9ntA>

Millete adi politikacılar gibi yalancı vaatlerde bulunmaktan nefret ederiz.

Mustafa Kemal Atatürk

Bu örnekler sadece Özgür Özel ve Kemal Kılıçtaroğlu zamanı için değil öncesi için de geçerlidir. Örneğin 2014'de yapılmış olan cumhurbaşkanlığı seçiminde CHP ve MHP'nin ortak adayı olan Ekmelettin İhsanoğlu İstiklal Marşı'mızı okuyup "Vatan Şiiri'ydi galiba." demesi gibi örnekler verilebilir. Ki Ekmelettin İhsanoğlu bu hatayı yapacak son kişi olmalıydı zira babası Mehmet Akif Ersoy'un bizzat yakın bir arkadaşıydı.

Peki Ne Yapmalı?

Hükümete yahut halka sarf edilen sözler ne kadar doğru ne kadar haklı olursa olsun, onu halka işittirecek iki unsur vardır. Birincisi medya ikincisi ise sosyal medya. Bilindiği üzere medya yani televizyon hükümetin kontrolündedir. Bu durumda insanların aklına "Tamam işte! Sosyal medyada sesimizi duyururuz." fikri geliyor. Ancak sosyal medyanın bir kaç önemli dezavantajı vardır. Bu dezavantajların başında, yankı odalarının bulunmasıdır örnek vererek ilerleyelim; sizin karşınıza sizin siyasi fikirlerinize uyan gönderi ve yazıların çıkması çok daha muhtemeldir. A,B,C görüşlerinden B görüşünü benimsiyorsanız doğal olarak bu tarz paylaşımlarla daha çok etkileşime girersiniz. Bu sebepten dolayı sosyal medya platformları, sizi daha fazla ekran başında tutmak için B görüşüne yakın gönderileri sizin karşınıza daha çok çıkarır. İki adet büyük oda düşünelim. Bu odalarda A ve B görüşlerinin propagandaları yapılıyor olsun. A odasında;

- Dolar 34₺ oldu! Yeter artık bu ne!
- Burayı Pakistan yapmak istiyorlar!
- Ne fikir özgürlüğü kaldı ne bir şey!

gibi söylemler duyulurken B odasında ise;

- Bunlar teröristlerle beraber değil mi?!
- Bunların Allah'ı yok! Hergün rakı içerler!
- Ekonomi düzelir ama vatan elden gider bunlar gelirse!

Akıl ve mantığın çözümleyemeyeceği mesele yoktur.

Mustafa Kemal Atatürk

Söylemleri olsun. Bu iki odanın sakinleri bir anlığına da olsa diğer karışt odaya gittikleri zaman otomatik olarak savunma moduna geçeceklerdir. Biz nasıl yan odadan yani iktidar tarafından bir söylem işitince sinirlenip katılmıyorsak aynısını onlar da yapmaktadır. Burada koltuk sahiplerine tek bir görev düşmekte. Koltuklarını kaybetmemek adına, A ve B odalarında yapılan propagandanın dozajını ayarlamak. Herhangi bir odadaki argümanlar diğer odadaki argümanların çok daha üzerinde, çok daha gerçekçi ve reddedilemez olduğu zaman odalar arası geçiş yaşanmaya başlar. Bu yüzden arada bir yükselmekte olan oda için düzenlemeler yapmak gerekir, örneğin her şey yolunda giderken çıkıp “Biz hükümet olunca rakıyı ucuzlaştıracğız.” tarzında bir komiklik yaparsanız diğer odadakilerin argümanları sağlamlaşır. Ekonomik sorunlar zaten istemsizce de olsa AKP’li seçmeni muhalefete çekerken, “Yok durun gelmeyin, bak biz rakıyı falan ucuzlaştıracğız.” ya da “Sınırımızda başkası olacağına PYD olsun.” dersiniz bahsettiğim dozajı ayarlamış olursunuz. Ekmelettin İhsanoğlu’nun örneğini de unutmayın, babası Mehmet Akif Ersoy’un en yakın arkadaşlarından birisi olmasına rağmen, MHP kökenli olmasına rağmen İstiklal Marşı’nı okuyup tanımamak yanlışlıkla olacak bir iş değildir. Aynı Kılıçtaroglu’nu aday yapmak gibi. Bunları yapan ana muhalefet yani CHP bu yıl 946.000.000₺ devlet yardımını aldı, bağışlar vesaire buna dahil değil. Tüm muhalefeti saymıyoruz bile burada.

“Peki iyi hoş da, ne yapalım o zaman?” diye sorabilirsiniz. Bizim burada izleyeceğimiz yol bellidir. Madem biz muhalefet olarak haklıyız, B odasını işgal edeceğiz. Halka durumu anlatacağız. Bugün muhalif bazı vatandaşlarımız büyük bir gaflete düşüp “Bu millet laftan anlamıyor ki!” gibi söylemlerde bulunuyor. Hatta bazıları daha da ileri gidip direkt olarak milletimizin salak ya da aptal olduğunu iddia ediyor. Bu büyük bir gaflettir. Sorun Türk Milleti’nin zeka seviyesinde değil bilgi seviyesindedir. Böyle rezil bir eğitimle, rezil siyasetçilerle 80 yıl geçiren millet, hangi millet olursa olsun geriler. Bunu kırmak, çözüm üretmek yerine milleti aşağılamak gaflettir.

Millet sevgisi kadar büyük mükafat yoktur.

Mustafa Kemal Atatürk

Millet salak yahut aptal değildir, cahildir. Eğitimsizdir. Sorun budur, bunu çözmeksizin hükümetin değişmesi de anlamsızdır. Sakın hükümetin değişmesiyle bu sorunun çözüleceği inancına kapılmayın. Türkiye Cumhuriyeti, 22 senelik bir ülke değil. Bu sorun 1938'den beri artarak devam etmekte. Hükümet olan ideoloji her ne kadar gerçekçi ve akılcı olursa olsun, kökleri topluma uzanmıyorsa yaprakları kurumaya ve dökülmeye mahkûmdur. Cumhuriyet Devrimi bunu yaşamıştır. Kalıcı bir çözüm isteniyorsa odaklanılması gereken yer burasıdır. Türk Milleti Dünya'nın en fedakar ve karakterli milletidir. Hepimizin bildiği "Soğan ekmek yeriz yine de vazgeçmeyiz." diyen adamı düşünelim. Bu elbette bu tek bir insan değil, bu düşüncede olan büyük bir kitle var. Biz dışarıdan bakınca gülünç geliyor ancak bu düşünceyi biraz irdelemek gerek.

Sonuçta bu düşüncelerde bir samimiyet var, ancak bu samimiyet cehalet ile kaplanmış durumda. Dışarıdan düşüncesizce baktığımız zaman bize gülünç geliyor olabilir. Ancak bu düşüncenin içerisinde fedakarlık ve samimiyet yatıyor. Bu fedakarlık ve samimiyet Türk Milleti'nin karakterinin bir parçasıdır. Bu özellikleri Çanakkale Savaşı'ndan tutun Milli Mücadele'ye kadar bir çok yerde görebiliriz. Türk Milleti'nin bu üstün özelliği bugün bazı aciz ve art niyetli kesimlerce kötüye kullanılıyor. Milletimizin özündeki bu yüksek potansiyel kurtarılmalıdır. Madem biz doğruyu biliyoruz o halde bu doğruyu yaymak gerekir. Fakat az önce de bahsettik, medyada hakim olmak olanaksız. Sosyal medya ise sanıldığı kadar özgür bir mecra değil. Gruplar kendi yankı odalarında olduğu için asla ve asla verimli bir tartışma yaşamıyorlar. Zaten tartışmamaları gerekiyor. Bu yüzden medyada da tartışan siyasetçiler göremezsiniz. Seçim öncesi tek başlarına programlara katılırlar kendilerini ifade ederler, tartışma olmaz. Sosyal medya yankı odalarındaki iğneleme ve çamur atmanın ötesine gitmeyen atmosfer ise seçmenin fikrini değiştirmiyor. Bugün AKP'nin oylarında yaşanan erime ise ekonomik rezaletin bir sonucudur.

Türk Genci, devrimlerin ve cumhuriyetin sahibi ve bekçisidir.

Mustafa Kemal Atatürk

Diyelim ki AKP'nin oyları seçime kadar iyice eridi ve bu sefer kaybettiler. Fakat bu nihai galibiyet olmayacak. Yeni gelecek olan hükümet burada yapılan çıkarımların hiçbirini yapamamış bir hükümet olacak. Dolayısıyla halkın üzerindeki cahillik sökülememiş olacak. O kitle bir süre sonra yine "mağdur" olacak ve AKP yerine belki BKP'yi belki CKP'yi getirecek. Dünya uygarlığında yükselmenin ve bu kısır döngüyü kırmanın tek yolu cehaleti kırmaktır, onun dışındaki diğer tüm çözümler geçicidir. Ki Mustafa Kemal Atatürk'ün belki de en büyük hedefi buydu. Bugün, yarım kalmış o işi tamamlamakla sorumlu olan insanlarız. Bu büyük sorumluluğu ancak Türk Gençliği yerine getirebilir. Türk Gençliği henüz üzerindeki bu büyük sorumluluğu tam olarak anlamamışken, buruşmuş politikacıların anlaması ve bunu başarması olanaksızdır. Siyaset sahnesinde ömrünü harcamış ama şuradaki çıkarımlardan birini yapamamış acizler Türk Gençliğini temsil edemezler. Dolayısıyla vazife bilinci ile tutuşmuş ve onun ateşi ile aydınlanmış gençler örgütlenmeli ve aydınlatmalıdır. İşte bizim yapacağımız iş budur. Peki ne yapacağız teşkilatlandıktan sonra?

Seçimler bilindiği üzere dört senede bir yapılıyor. Biz şahin kadroyu oluşturup derhal seçim çalışmasına başlayacağız. Hemen bir cumhurbaşkanı adayı çıkaracağız sonra kazanacağız, bu yolla ülke de kurtulacak. Ne kadar saçma değil mi. İşte, bugün bazı samimi muhalifler bunu yapmaya çalışıyor. İktidarın ve ana muhalefetin(!) elindeki medya ve para gücü samimi muhaliflerin yarışamayacağı kadar fazla. Dolayısıyla onlar da kısır döngüde kalıyor, muhalefet tekelleşiyor. Bunu kırmmanın ancak bir yolu var. Örnek vererek anlatalım, partilere 100 üzerinden bir güç skalası belirleyelim. Bu güç katsayısı hem medya hem teşkilatlanma hem medya gücünü içinde barındırıyor olsun. CHP 93, İYİ Parti 56, ... , ve diğer samimi siyasi muhalif oluşum ise 8 olsun. Partiler yurt genelinde çalışıp elindeki gücü bölerler, örneğin CHP 45/100 gücünü İstanbul'a 30/100 gücünü Ankara'ya harcıyor olsun, kalan gücü de yurt genelinde bölüyor olsun. Bu durumda tekelleşmeyi kırmak isteyen esaslı bir muhalif oluşum elindeki 8 gücüyle hiçbir ilde galip olamaz.

Akıl ve mantığın halledemeyeceği mesele yoktur.

Mustafa Kemal Atatürk

Bu siyasi tekelleşmeyi kırmanın yegane yolu yerel bir çalışma ile işe başlamaktır. Yine örnek vererek devam edelim. CHP, 5/100 gücü ise bir taşra bölgesine harcıyor olsun. Burada samimi olan muhalif grup tüm gücünü bu bölgeye koyarsa teorik olarak galip gelme imkanına sahip. Ancak bu elbette teoride mümkün, pratikte de mümkün olması için emsalsiz bir örnek ortaya koymak gerekir. Seçilecek yerel bölgeye gidip insanlara sadece durum anlatılmaz, ikna edilir. Muhalif vatandaşlara muhalefetin artık muhalif olmadığı, AKP'li vatandaşlara AKP'nin doğru yolda olmadığı belgelerle kanıtlarla saatlerce anlatılır. Bir ilçe düşünelim, bu ilçe 9000 nüfuslu olsun. Seçimlerden hemen sonra başlayan bir seçim çalışması ile insanlar diğer seçim gününe kadar ikna edilebilir. Hepsinin ikna edilmesi gerekmiyor, çoğunluğu sağlamak esas ancak çoğunluk sağlansa dahi tamamı ikna edilmeye çalışılmalıdır. Tek gaye seçim kazanmak değil zihinleri de kurtarmaktır. Bu ikna süreci sadece hükümet değişikliği için olmamalı, aynı zamanda bir hükümetin nasıl olması gerektiğine dair de telkinlerde bulunulur. Sadece bunlar değil, cumhuriyet ilkelerinden tutun devlet adamı, siyasetçi arasındaki farka, oradan tutun bazı tarihsel olgulara kadar toplum aydınlatılır.

Maksat sadece seçim kazanmak değil halkı da kazanmaktır, halkı yıllardır içinde bulunduğu karanlıktan kurtarmaktır. Bu süreç uzaktan gördüğü kadar da rahat olmayacaktır. Anlayış gösterebilme ve halkı samimi olarak sevmeye özelliğine sahip olmayan insanlar bu işi başaramazlar. Seçim sürecine kadar binlerce ağaç ekilebilir, vatandaşlara günlük işlerinde yardımcı olunabilir. Emsalsiz bir çalışkanlık ile o bölge elbette kazanılacaktır. Kazanılmasının ardından hem devletin vereceği bütçe ile hem de kendi cebimizden olmak suretiyle o ilçeyi ilin diğer ilçelerine nazaran süratle geliştirmek lazımdır. Aynı zamanda bir ilçeyi kazanmak demek biraz medyada ama özellikle sosyal medyada bir propaganda aleti olacaktır. Bu sayede hareket daha yurtsever insan ve gençlerle yeşerip köklerini yavaşça diğer ilçe ve illere doğru sarkıtacaktır.

Uysal bir halk kitlesi, Doğu geleneklerine bağı kalmışsa, yanlış ve köstekleyici alışkanlıklar sonunda birtakım kuvvetlerin tekelci vesayeti altına sürüklenebiliyorsa, bu kitle adına, milli iradeyi temsil eden aydınlar harekete geçerler. Kitleyi çağdaş bir düzene kavuşturmak için, geri düzenle, batıl itikatlarla, hurafelerle savaşırlar. Devrim yaparlar. Geri düzeni değiştirirler.

Mustafa Kemal Atatürk

Geliştikçe halkın katılımıyla konferanslar yapmak suretiyle halkın tarih ve dünya bilincini yükseltmeye çalışacağız. Bu sayede yapılan çalışmalar kalıcı olmakla kalmayıp bu ruh seçim ile de yönetime doğru adım atacaktır. Buradaki esas kural her zaman için bir hareket halinde olmaktır, bir ilçeyi kazanmak sembolik bir başarıdır. Katılan yeni genç fertler ile hareket katlanarak büyütül-meli ve diğer ilçe ve illere sıçratılmalıdır. Değindiğimiz gibi ikna politikası sadece AKP üzerine değildir, günümüzde tekrardan arttırılmaya çalışan Atatürk düşmanlığı, yobazlık ve bağnazlık konusu da ele alınacaktır. İşte, bizim izleyeceğimiz yol budur. Bunda da galip geleceğimize dair en ufak bir şüphemiz yoktur. Çalışkanlığımızla, hırçınlığımızla bu işe koyulacağız. Ofislerde sen başkan ben başkan diye dolaşmaktan, sosyal medyada ona buna laf atmaktan daha esaslı ve daha karakterli bir yoldur.

Şuan için şahin kadroyu kuruyoruz, gelişmeleri cbh.org.tr adresinden ve hesabından paylaşacağız.

“Ne Mutlu Türk’üm Diyene.”

BURSA NUTKU

*“Türk Genci, devrimlerin ve cumhuriyetin sahibi ve bekçisidir. Bunların gereğine, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Yönetim biçimini ve devrimleri benimsemiştir. Bunları güçsüz düşürecek **en küçük ya da en büyük** bir kıpırtı ve bir davranış duydu mu, “Bu ülkenin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adalet örgütü vardır” demeyecektir. Elle, taşla, sopa ve silahla; nesi varsa onunla kendi yapıtını koruyacaktır.*

Polis gelecek, asıl suçluları bırakıp, suçlu diye onu yakalayacaktır. Genç, “Polis henüz devrim ve cumhuriyetin polisi değildir” diye düşünecek, ama hiç bir zaman yalvarmayacaktır. Mahkeme onu yargılayacaktır. Yine düşünecek, “demek adalet örgütünü de düzeltmek, yönetim biçimine göre düzenlemek gerek.”

Onu hapse atacaklar. Yasal yollarla karşı çıkışlarda bulunmakla birlikte bana, başbakana ve meclise telgraflar yağdırıp, haksız ve suçsuz olduğu için salıverilmesine çalışılmasını, kayrılmasını istemeyecek. Diyecek ki, *“Ben inanç ve kanaatimin gereğini yaptım. Araya girişimde ve eyleyimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı ortaya koyan neden ve etkenleri düzeltmek de benim görevimdir.”*¹⁰